

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΑΥΤΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΓΚΑΖΙΑΝΗ

Διά: νά πραγματοποιήσῃ κανείς ταχέως καὶ ἀσφαλῶς ἔνα οἰονδήποτε ἀντικειμενικὸν σκοπόν, ἐφαρμόζει συνήθως μίαν ὀρισμένην μέθοδον, ἀκολουθῶν μίαν σειρὰν ἐνεργειῶν. Αἱ ἐνέργειαι αὖται εἰναι: ἡ πρόβλεψις ἀπὸ τοῦ τί ἀκριβῶς θέλει νὰ πραγματοποιήσῃ, ἡ συλλογὴ ὑλικῶν καὶ χρηματικῶν μέσων, ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ σχεδιασθέντων διὰ τῆς παροχῆς δόησιῶν καὶ κατευθύνσεων καὶ, τέλος, ἡ ἐξακριβώσις τοῦ τί ἔχει πραγματοποιηθῆ. ὁ ἔλεγχος δηλαδὴ τῆς ἐργασίας, καὶ δύνανται νὰ καθορισθοῦν ουνοπτικῶς ὡς ἔξῆς: Πρόβλεψις, διεύθυνσις καὶ ἔλεγχος. Αὗται ουνιστοῦν καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς τέχνης τοῦ διοικεῖν, διότι ἡ τέχνη τῆς διοικήσεως ουνίσταται ἀπὸ τὴν πρόβλεψιν, διεύθυνσιν καὶ ἔλεγχον πολλῶν ἀτόμων, ἐργαζομένων πρὸς ἐκπλήρωσιν ὀρισμένου σκοποῦ ἢ ἀποστολῆς.

Ἡ πρόβλεψις, εἶναι ἡ πρώτη φάσις τῆς διοικήσεως, καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ φράσις «Διοικεῖν ἔστι προβλέπειν». Ἐνταῦθα θὰ ἔξετάσωμεν τὴν πρώτην ταύτην φάσιν τῶν ἐνεργειῶν ἐνὸς ἀνωτέρου προϊσταμένου, ἐνὸς δηλαδὴ διευθυντοῦ ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἐνὸς ὑπουργοῦ ἢ γενικοῦ διευθυντοῦ δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐνὸς διοικητοῦ Τραπέζης, ἐνὸς δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, ἐνὸς προέδρου ἢ γενικοῦ διευθυντοῦ κοινωφελοῦς ἢ ἐκπαιδευτικοῦ ιδρύματος. Πρόβλεψις σημαίνει νὰ ὑπολογίζῃ κανεὶς διὰ τὸ μέλλον, νὰ καθορίζῃ κατὰ προσέγγισιν τὰ γεγονότα τὰ δοῖα πρόκειται νὰ γίνουν καὶ νὰ προετοιμάζεται καταλλήλως νὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ.

Ἐνας καλὸς προϊστάμενος μιᾶς μικρᾶς ἢ μεγάλης ἐπιχειρήσεως, ἐνὸς γραφείου ἢ δημ. ὑπηρεσίας ἀσχολεῖται ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον εἰς τὸ τὰ πρόβλεπτη ὅχι μόνον τὰς πράξεις τὰς δοῖας πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὸς προσωπικῶς ἀλλὰ καὶ τὰς πράξεις τὰς δοῖας πρέπει νὰ ἐκτελέσουν αἱ ὑπηρεσίαι τῆς ἐπιχειρήσεως του ἢ τοῦ γραφείου του. Ἡ πρόβλεψις διευκολύνεται ἀπὸ τὴν συστηματικὴν καὶ μεθοδικὴν χρησιμοποίησιν τῶν δεδομένων τοῦ παρελθόντος, τῆς πείρας, τῶν γνώσεων, τοῦ πνεύματος ἀκριβείας, τῆς παρατηρητικότητος, τῆς ἐξαγωγῆς λογικῶν συμπερασμάτων. Ἐκτὸς αὐτῶν δύως καὶ τὸ κυριώτερον, ἀπὸ τὴν ἐφευρετικότητα, τὸ ἔνστικτον, τὴν φαντασίαν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς νέας ίδεας καὶ γενικῶς τὴν διάσθησιν τοῦ μέλλοντος.

Μία ἀπὸ τὰς πλέον συγχρόνους μορφὰς τῆς προβλέψεως εἶναι διὰ τὸ καταρτισμὸς προγράμματος. Ὁ κάθε ἀνθρωπὸς ἔχει δινειρα καὶ βλέψεις διὰ τὸ μέλλον. Σχεδιάζει τί θὰ κάμη μὲ τὴν ἐργασίαν του, καταστρώνει ἔνα στοιχειώδες σχέδιον ἐνεργείας καὶ δράσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς σκοπούς του, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσκολίας καὶ τὰ ἐμπόδια, διὰ νὰ διατηρήσῃ, βελτιώσῃ ἢ ἐπεκτείνῃ τὰς ἐργασίας του. Κοιναὶ εἶναι αἱ ἐκφράσεις: «Θὰ ἐφαρμόσω τὸ πρόγραμμά μου», «ἔχω ἔνα πρόγραμμα ἀνακαίνισμοῦ», «ἄμα δὲν ἔχεις πρόγραμμα δὲν μπορεῖς τὰ πετύχης», «τί πρόγραμμα ἔχεις γι' αὔριο;».

Ἡ ἀνάγκη τοῦ καταρτισμοῦ προγράμματος — τοῦ προγραμματισμοῦ ὅπως συνήθως λέγεται — ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἐσχάτως ἀπὸ ὅλους, ἔστω καὶ ἄν δὲν ἔχουν συγκεκριμένην ίδεαν τοῦ τί εἶναι πρόγραμμα, ἔστω καὶ ἄν ἀσυνειδήτως κάνουν πάντοτε ἔνα πρόγραμμα.

Διὰ νὰ κτισθῇ ἔνα κτίριον, νὰ κανονισθῇ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ είδος τῶν δωματίων, εἰς ποῖον μέρος θὰ γίνουν αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα, ποῖον θὰ εἶναι τὸ ύψος τῶν δωματίων, πῶς θὰ εἶναι ἡ πρόσοψις, ποῖα θὰ εἶναι τὰ ἔξοδα καὶ γενικῶς κάθε μικρᾶς ἢ μεγάλης λεπτομέρεια, γίνεται ἔνα σχέδιον, εἰς τὸ δοῖον προβλέπονται ὅλαι αἱ ἐπιθυμίαι καὶ εἰδικαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ ιδιοκτήτου. Δι' ὅλας τὰς φάσεις τῆς κατασκευῆς μιᾶς κατοικίας ἐφαρμόζονται ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ προγραμματισμοῦ.

Προγραμματισμὸς λοιπὸν σημαίνει νὰ προβλέψῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ κανεὶς ἐκ τῶν προτέρων τὶ πρέπει νὰ κάμη εἰς τὸ μέλλον, εἶναι δὲ ἔνα ἀπὸ τὰ βασικώτερα καθηκοντα κάθε προϊσταμένου δημοσίας ἢ ιδιωτικῆς δραγμάσεως, φιλανθρωπικοῦ ἢ μορφοτικοῦ ιδρύματος, κάθε ἀνθρώπου ὃ δοῖος πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεκπεραίωσιν μιᾶς ἐργασίας, ἐνὸς ἐγχειρήματος, μιᾶς δράσεως, ἐνὸς ἔργου. Ὁ προγραμματισμὸς εἶναι μιὰ

ἐνδόμυχος τάσις, μία ἐσωτερική προδιάθεσις τοῦ νὰ κάνῃ κανεὶς πράγματα μὲ ἔνα συ-
στηματικὸν τρόπον, μὲ κάποιαν τάξιν, νὰ σκέπτεται προτοῦ ἐνεργῆ.

Ο καταρτισμὸς προγράμματος εἶναι μία προπαρασκευαστικὴ ἐργασία, ή ὅποια
ἔχει σκοπὸν τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν πληρεστέραν χρησιμοποίησιν τῶν ποικίλων μέσων
τὰ ὅποια διαθέτει μία ὑπηρεσία ἢ ἐπιχειρήσις, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ μὲ τὸν ἀρμονικώτερον,
ταχύτερον καὶ πλέον ἱκανοποιητικὸν τρόπον καὶ ὑπὸ τὰς καλυτέρας συνθήκας τὴν εἰδι-
κὴν ἀποστολὴν τῆς.

Τὸ πρόγραμμα εἶναι συγχρόνως τὸ προβλεπόμενον ἀποτέλεσμα, ὃ τρόπος ἐνερ-
γείας, τὸ διαδοχικὰ στάδια τὰ ὅποια θὰ διέλθῃ κανεὶς, τὰ μέσα τὰ ὅποια θὰ μετα-
χειρισθῇ. Εἶναι ἔνα εἴδος ὑπολογισμοῦ, κατὰ τὸν ὅποιον τὰ προσεχῆ γεγονότα πα-
ρουσιάζονται μὲ τὴν μεγίστην δυνατὴν προσέγγισιν καὶ καθορίζονται αἱ σχετικαὶ
ἐνέργειαι. Εἶναι ἡ προβλεπομένη διαδρομὴ μιᾶς ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεως, τὴν
ὅποιαν αὐτὴ θὰ ἀκολουθήσῃ ἵνα φθάσῃ συντόμως καὶ ἀσφαλῶς εἰς ἔνα ἀντικειμενικὸν
σκοπὸν ἐντὸς ὧρισμένου χρόνου. Μὲ τὸ πρόγραμμα διευκολύνεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν
ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεως, δλαι αἱ προσπάθειαι συντονί-
ζονται καὶ καθίσταται εὐχερεστέρα ἡ διεύθυνσις καὶ ὁ ἔλεγχος.

Σκοπὸς καὶ ἐπιδιώξεις

Διὰ νὰ καταρτισθῇ ἐυκολώτερον καὶ νὰ εἶναι πλήρες ἔνα πρόγραμμα, νὰ ἀπο-
φευχθῇ ἀσκοπός ἐργασία καὶ νὰ διευκολυνθῇ ὁ ἔλεγχος, χρειάζεται νὰ καθορισθῇ σαφῶς
ὅ βασικὸς σκοπὸς τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεως, ἢ ἀποστολὴ τῆς, αἱ ἐπιδιώξεις τῆς. Νὰ
δρισθοῦν ὅ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ καὶ αἱ διάφοροι μέθοδοι καὶ τρόποι πραγματοποιήσεως
τούτων καὶ νὰ καταρτισθῇ ὁ προϋπολογισμός.

Ο σκοπὸς μιᾶς ἐπιχειρήσεως δὲν εἶναι μόνον τὸ κέρδος. Τὸ κέρδος εἶναι τὸ κί-
νητρον, εἶναι μία παρόρμησις πρὸς τὰ ἀτομὰ τὰ ὅποια συμμετέχουν τῆς ἐπιχειρήσεως.
Εἶναι βέβαια ἔνα μέτρον κρίσεως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς ἐπιχειρήσεως, δὲν εἶναι ὅμως ὁ
μοναδικὸς σκοπός.

Αἱ ἐπιχειρήσεις δὲν ιδρύθησαν διὰ νὰ πληρώνουν μισθοὺς ἢ νὰ προσλαμβάνουν
ὑπαλλήλους. ‘Ο ἀληθῆς σκοπὸς κάθε ἐπιχειρήσεως’ εἶναι ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ ἐμπορία
προϊόντων ἢ ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν τῶν ὅποιων ἔχει διάγκητὴ κοινωνία. ‘Ο Ford ἔλεγε
σχετικῶς: «Ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐπίστευα ὅτι ἡ βιομηχανία ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὸ κέρδος.
Αὐτὸς εἶναι λάθος. Ἡ βιομηχανία ἔχει ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἔξυπηρέτησιν τοῦ
κοινοῦ. Τὸ κέρδος δικαιολογεῖται μόνον ἀπὸ τὴν ἔξυπηρέτησιν αὐτῆν». Διὰ τὸν λόγον
αὐτὸν πρέπει νὰ καθορισθῇ σαφῶς ἡ ἀκριβῆς φύσις τοῦ προϊόντος ἢ τῆς ὑπηρεσίας διὰ
τὴν ὅποιαν ὑφίσταται ἡ ἐπιχειρήσις, πρᾶγμα τὸ ὅποιον πολλάκις δὲν ἔχει κατανοθῆ^{την}
πλήρως ἢ δὲν ἔχει καθορισθῇ ἐπακριβῶς. Σκοπὸς π. χ. μιᾶς ἐταιρείας συγκοινωνῶν
εἶναι ἡ ἔξυπηρέτησις καὶ μεταφορὰ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐπὶ κέρδει ἢ ἡ μεταφορὰ
μόνον ἐμπορευμάτων ἢ ἐπιβατῶν, σκοπὸς τοῦ ‘Υπουργείου Γεωργίας εἶναι ἡ ἀνάπτυξις
καὶ βελτίωσις τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας. Συνήθως, αὐτὸς ὁ εὐρύτερος βασικὸς
σκοπὸς ἀναγράφεται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας, τῆς ὄργα-
νώσεως, τῆς ἐπιχειρήσεως, τοῦ κοινωφελοῦς ιδρύματος ἢ εἰς τὸν ιδρυτικὸν νόμον τῆς δη-
μοσίας ‘Υπηρεσίας. ‘Η ἀκριβῆς περιγραφὴ τοῦ βασικοῦ σκοποῦ, τῆς ίδιαιτέρας ἀποστολῆς
ἢ τῶν ἐπιδιώξεων θὰ βοηθήσῃ πολὺ εἰς τὴν προετοιμασίαν τοῦ προγράμματος καὶ τὴν
κατὰ τὸ δυνατόν καλύτεραν ἐκπλήρωσιν τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, τὰ διάφορα δὲ τημ-
ματα καὶ ὑποδιαιρέσις τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεως θὰ τὸν ἔχουν ὑπ’ ὅψιν κατὰ τὴν
ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος.

Μετά τὸν καθορισμὸν τοῦ βασικοῦ σκοποῦ, δέον νὰ καθορισθῇ ἡ ἀκολουθήσεια πο-
λιτικὴ καὶ νὰ δοθοῦν αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις αἱ ὅποιαι θὰ τηρηθῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν
τοῦ βασικοῦ σκοποῦ.

‘Η ἀκολουθήσεια πολιτικὴ ἢ ἡ πολιτικὴ ἢ ἐφαρμοζόμενή ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς
ἐπιχειρήσεως εἶναι τὸ γενικὸν σχέδιον τὸ ὅποιον καθοδηγεῖ τὰ μέλη εἰς τὸν τρόπον τῆς
ἐνέργειας των, διὰ τὴν ἀντιμετώπισην τῶν διαφόρων παρουσιαζομένων προβλημάτων,
τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ληψιν ἀποφάσεων, ἵνα οὕτω ἔξασφαλισθῇ ἡ ἐνότης

ένεργειας καὶ δράσεως, ὅπως εἰς τὰς περιπτώσεις ἔξυπηρετήσεως τῶν πελατῶν, ἀγορῶν καὶ πωλήσεων, τηρήσεως βιβλίων καὶ ὀρχείων, καταρτισμοῦ ἀναφορῶν, ἐκδόσεως διοικητικῶν δόησιν, καθορισμοῦ διαφόρων διαιτικασιῶν, καταμετρήσεως τῆς ἔργασίας, ἀπλοποίησεως τῆς ἔργασίας, ἐκπαιδεύσεως, προαγωγῆς καὶ ἀπονομῆς ηθικῶν καὶ ψυχικῶν ἀμοιβῶν τῶν ὑπαλλήλων, ἐπαφῆς μὲν παρομοίας ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεις κλπ.

Ο καθορισμὸς τῶν γενικῶν κατευθύνσεων τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς σημαίνει τὸν καθορισμὸν τοῦ τρόπου μὲν τὸν ὁποῖον θάξ ἐφαρμοσθῇ ἔνα νέον πρόγραμμα ἢ μία τροποποίησις ὑφισταμένου προγράμματος δράσεως. Εἶναι αἱ διδόμεναι λύσεις δι’ ἔνα πρόβλημα τὸ ὁποῖον γεννᾶται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος. Ἐάν ἔχουν δοθῆι αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς δὲν θάξ χρειάζωνται διασαφῆσεις ἢ συναίνεσις τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ὅταν παρουσιάζωνται νέα γεγονότα, διάφοροι καταστάσεις, διάφοροι νέαι ἀνάγκαι ἀπαιτοῦσαι λήψιν ἀποφάσεων ἀπὸ τοὺς ἐκτελοῦντας ὑπαλλήλους καὶ οὕτω θάξ ἀναπτύσσεται ἡ πρωτοβουλία καὶ θάξ ἐπέρχεται ταχύτης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἔργασίας,

Ίδιαιτέρως δέον νά τονισθῇ, διτὶ παρίσταται ἀνάγκη ὅπως αἱ Δημόσιαι ὑπηρεσίαι ἀναπτύξουν λεπτομερέστερον τὸν βασικὸν σκοπὸν, τὴν ἀποστολήν των, τὴν ἀκολουθητέαν πολιτικήν των καὶ τὰς μεθόδους ἐπιτεύξεως των, ὅχι μόνον διὰ νά γνωρίζουν τί θά πράττουν οἱ ὑπάλληλοι των ἀλλὰ καὶ διὰ νά γνωρίζουν τί νά ζητοῦν οἱ προσφεύγοντες εἰς αὐτὰς πολῖται, οἱ διόποιοι πρέπει νά ἔξυπηρετηθοῦν δύον τὸ δυνατὸν καλύτερον καὶ ταχύτερον. Ἡ Ἑλλειψις ἀκολουθητέας πολιτικῆς καὶ γενικῶν κατευθύνσεων εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας κάμνει πολλούς ὑπάλληλους νά διστάζουν εἰς τὸ ἔργον των καὶ ἡ ἔργασία των γίνεται παθητική καὶ τυπική καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι βέβαιοι ὡς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν πρέπει νά ἀκολουθήσουν αἱ προσπάθειαι των.

Αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις πρέπει νά εἶναι ἀρκετά σαφεῖς καὶ εἰς τὴν ὁρολογίαν τῆς σχετικῆς ἔργασίας, ιαὶ περιλαμβάνουν δὲ λεπτομερέας ὅχι μόνον γενικῆς φύσεως ἀλλὰ καὶ εἰδικωτέρων θεμάτων κατωτέρων μονάδων, δύστε καὶ οἱ κατώτεροι προϊστάμενοι νά γνωρίζουν τὸν τρόπον ἐνεργείας.

Πολιτικὴ καὶ γενικαὶ κατευθύνσεις ὑφίστανται εἰς κάθε ἐπιχειρήσιν, ὑπηρεσίαν ἢ ἔδρυμα ἀλλὰ σπανίως εἶναι σαφῶς καθωρισμέναι καὶ ἐγγράφως καταχωρημέναι. Εἶναι συνήθως ἀσαφεῖς καὶ ἀδριστοί, γνωσταὶ μᾶλλον ἐκ προφορικῆς παραδόσεως. Ἐφαρμόζονται ἐκ συνηθείας ἀπὸ μακροῦ χρόνου, χωρὶς ἡ διοίκησις νά ἀντιληφθῇ διτὶ μερικαὶ ἔξ αὐτῶν δὲν δύνανται πλέον νά ἐφαρμόζωνται εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. Διτὶ τὸν λόγον αὐτόν, πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νά γίνεται ἀναθεώρησις καὶ τροποποίησις τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς καὶ τῶν γενικῶν κατευθύνσεων καὶ νά συγχρονίζωνται αὖται. Εἰς αὐτὸν θά συμβάλλουν πολὺ οἱ διευθύνοντες τὰ κυριώτερα τμῆματα τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὑπηρεσίας καθὼς καὶ ἀπαν τὸ προσωπικόν.

Ο βασικὸς σκοπός, ἡ ἀκολουθητέα πολιτικὴ καὶ αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις πρέπει νά εἶναι δημοσιευμέναι καταλλήλως, μὲν πᾶσαν δυνατὴν λεπτομέρειαν καὶ σαφήνειαν, δύστε νά γίνουν γνωσταὶ καὶ κατανοηταὶ ἀπὸ διοίκησης τούς ἐνδιαφερομένους, ἀπὸ τὸ προσωπικόν, τοὺς πελάτας καὶ τὸ κοινὸν ἐν γένει.

Προϋπολογισμὸς

Ἐνα ἄλλο στοιχεῖον ἀπαραίτητον διὰ τὸν καταρτισμὸν ἔνδος προγράμματος εἶναι ὁ προϋπολογισμός, δηλ. αἱ προβλέψεις εἰς ἀπαιτούμενας δαπάνας καὶ ἔσοδα καὶ ὁ τρόπος ἀποκτήσεως τῶν ἀπαραίτητων οἰκονομικῶν μέσων. Ο προϋπολογισμὸς ἐκφράζει εἰς χρηματικὰ ποσά τὰ προσδοκώμενα ἐντὸς διοίκησης χρονικῆς περιόδου ἀποτελέσματα τῆς ἔργασίας, τὸ ποσδὸν τῶν εἰσπραττομένων καὶ δαπανωμένων χρημάτων. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὄριζονται αἱ πηγαὶ, διὰ τρόπους καὶ ἡ διάθεσις τῶν διαφόρων χρηματικῶν ποσῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος.

Ο προϋπολογισμὸς εἶναι ἔνα μέσον δι’ οὗ παρουσιάζονται αἱ σκέψεις τῆς διοικήσεως, δι’ οὗ ἐκφράζεται ἡ πολιτικὴ τῆς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου. Ο προϋπολογισμὸς δίδει μίαν συνθετικὴν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος μιᾶς ἐπι-

χειρήσεως, δίδει μίαν ίδεαν τών ένεργειών τών περιλαμβανομένων εἰς ένα πρόγραμμα. Είναι ένα ούσιωδες στοιχεῖον πρὸς καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος, εἶναι ένας δόηγός διὸ τὴν ὀλοκλήρωσιν ἐνὸς μακροχρονίου προγράμματος.

Ο καταρτισμὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ προγράμματος εἶναι ἔργασίαι στενῶς συνδεδεμέναι μεταξὺ των, λόγῳ τοῦ ὅτι καὶ αἱ δύο αὗται, ἀφ' ἐνὸς μὲν ρυθμίζουν τὴν δραστηριότητα ὅλων τῶν τμημάτων τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὑπηρεσίας ἀφ' ἐτέρου δὲ ἀποβλέπουν εἰς τὴν κατὰ κάποιον τρόπον ἔξασφάλισιν ἀποδοτικῆς ἔργασίας μὲ τὰς κατὰ τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρας δαπάνας. Διὰ τοὺς λόγους αὐτούς, ἀπαιτεῖται στενὴ συνεργασία καὶ συντονισμὸς τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν καταρτισμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ καταρτισμοῦ προγράμματων.

Καὶ διὰ τὰς δύο αὐτὰς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ καθορισθῇ ὁ δγκος τῆς ἔργασίας, ὁ τρόπος ἐκτελέσεως της, ἡ ἔξεύρεσις καλυτέρων μεθόδων, τὸ κατάλληλον προσωπὸν καὶ τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια.

Τὸ προσωπικὸν τῶν δύο αὐτῶν ὑπηρεσιῶν πρέπει νὰ συνεργάζεται καὶ εἰ δυνατὸν νὰ ἐναλλάσσεται, ποτὲ δῆμας δὲν πρέπει νὰ συγχωνευθῇ ἢ νὰ τεθῇ τὸ ἐν εἰς ὑποδεεστέραν μοίραν τοῦ ἄλλου. Εἰδικῶς δέ, ποτὲ δὲν πρέπει ἡ ὑπηρεσία καταρτισμοῦ προγράμματων νὰ τεθῇ εἰς θέσιν ὑποδεεστέραν τῆς τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τόσον ὁ καταρτισμὸς προϋπολογισμοῦ δσον καὶ ὁ καταρτισμὸς προγράμματος εἶναι ἔργασίαι μεγάλης σημασίας, διὰ τὴν ἀποτελεσματικῆν καὶ καλὴν διοίκησιν. Ἡ προετοιμασία τοῦ προϋπολογισμοῦ δίδει τὴν εὐκαριόταν εἰς τὸν ἀνάτερον προϊστάμενον νὰ προβλέψῃ καὶ νὰ ἀντιμετωπίζῃ μελλοντικὰ προβλήματα ὠρισμένης χρονικῆς περιόδου, συνήθως ἐνὸς ἔτους. Δι' ὅλην αὐτὴν τὴν περίοδον, ὁ ἀνάτερος προϊστάμενος πρέπει νὰ προβλέψῃ τὰς δαπάνας, τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔργασίας.

Στοιχεῖα διὰ τὸν προϋπολογισμὸν δύομū μετὰ τῶν στοιχείων τοῦ ἔτησίου προγράμματος παρέχουν οἱ προϊστάμενοι ἑκάστου διὰ τὸ ἰδιον αὐτοῦ τμῆμα.

Οἱ προϊστάμενοι αὐτοὶ πρέπει νὰ μετέχουν ἐνεργῶς εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ νὰ βελτιώσουν τὸν τρόπον καταρτισμοῦ τοῦ προγράμματος τῶν.

Ο καταρτισμὸς ἐνὸς προϋπολογισμοῦ, ὅπως ὁ καταρτισμὸς ἐνὸς προγράμματος, εἶναι ζήτημα ἴσορροπήσεως μεταξὺ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν καὶ τῶν χρηματικῶν ποσῶν καὶ ἄλλων μέσων τὰ δόποια διαθέτει ἡ ὑπηρεσία ἢ ἐπιχειρήσις, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μὲ αὐτὰ δσον τὸ δυνατὸν περισσότερα ἀποτελέσματα.

Ο προϋπολογισμὸς ὑπόβοθεῖ τὸν καλὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος, ὑποβοθεῖ τὸν συντονισμὸν καὶ τὴν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ κλάδους ταυτόχρονον ἀνάπτυξιν καὶ δρᾶσιν. Ὕποβοθεῖ τὴν ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεως, δταν μάλιστα ἡ ἔργασία τοῦ ἐνὸς ἔξασφάλισιν τὰ δόποια τὴν ἔργασίαν τοῦ ἄλλου ἢ ἔχει ἀμεσον σχέδιον ἢ ἐπίδρασιν, καὶ οὕτω ἀποφεύγονται εἰς τὸ μέλλον ἀφορμαὶ διενέξεων. Ο προϋπολογισμός, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑποβοθεῖ, βελτιώνει καὶ διευκολύνει τὸ πρόγραμμα, εἶναι προσέτι ἐνας σπουδαῖος συντελεστὴς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος.

Εἶδος προγραμμάτων

Τὰ προγράμματα εἶναι πολλῶν εἰδῶν καὶ περιλαμβάνουν ποικίλας ἐνεργείας, ἀπὸ τὰς ἐνεργείας ἐνὸς ἀτόμου διὰ μίαν ἡμέραν μέχρι τῶν πολυπλόκων τοιούτων μιᾶς ἐπιχειρήσεως δι' ἐν ἡ περισσότερα ἔτη. Κάθε δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, δῆμος ἢ ἰδιωτικὸς δργανισμὸς ἔχει τοὺς ἰδιαιτέρους ἀντικειμενικοὺς σκοπούς, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δοποίων θὰ καταρτίσῃ ἐνα πρόγραμμα.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ λαμβάνων ὑπ' ὅψιν τοὺς βασικοὺς σκοπούς, τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὴν ἐν γένει ἀποστολὴν τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεως ἐτομάζει κανεὶς κατ' ἀρχὰς ἐνα μακροχρόνιον πρόγραμμα, τριετές, πενταετές ἢ εὐρυτέρων χρονικῶν ὅριων. Εἰς τὸ μακροχρόνιον τοῦτο πρόγραμμα ἀναγράφονται οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τοὺς δόποιους θέλει κανεὶς νὰ ἐπιτύχῃ ἐνὸς τῆς χρονικῆς ταύτης

περιόδου. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μακροχρονίου προγράμματος ἔτοιμάζονται ἀλλα προγράμματα μικροτέρας χρονικῆς διαρκείας, συνήθως ἐτήσια. Εἰς ἐτήσιον πρόγραμμα ἀναγράφονται αἱ ἐπιδώξεις καὶ οἱ ἀντικείμενοι σκοποὶ τοὺς διοίσους σκοπεύει κανεὶς νὰ ἑκπληρώσῃ κατὰ τὸ ὑπὸ δψιν ἔτος. Οἱ ἀντικείμενοι σκοποὶ πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τὸ καταρτισθὲν ἥδη μακροχρόνιον πρόγραμμα κοινὰ ἀποτελοῦμένη τημῆμά του, διὰ νὰ ἔχῃ κάποιαν ἔννοιαν ἡ ἐργασία ἡ διοίσα πρόκειται νὰ ἀκτελεσθῇ καὶ νὰ ὀλοκληρωθῇ οὕτω ἔνας μεγαλύτερος ἀντικείμενος σκοπός, διὸ διοίσος δὲν δύνανται διὰ διαφόρους λόγους νὰ ἑκπληρωθῇ ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο ἔτῶν: δπως ἡ ἀνέγερσις κτιρίων, ἡ κατασκευὴ ὁδικοῦ δικτύου, ἡ ἐπέκτασις ἐργασιῶν, ἡ προμήθεια μηχανημάτων ἡ μία ἀλλη γενικωτέρα προσπάθεια.

Τὸ μακροχρόνιον πρόγραμμα δύναται νὰ προσαρμοσθῇ καὶ τροποποιηθῇ κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν μικροτέρας χρονικῆς διαρκείας προγράμμάτων.

Ἐκτὸς τῶν μακροχρονίων καὶ τῶν ἑτησίων-προγραμμάτων καὶ πρὸς πραγματοποίησιν εἰδικῶν σκοπῶν ἢ τῶν σκοπῶν τῶν διαφόρων καθ' ἀρμοδιότητας τημάτων γίνονται εἰδικὰ προγράμματα βασιζόμενα ἐπὶ τοῦ γενικωτέρου ἔτησίου προγράμματος.

Οἱ ὀριθμὸς καὶ αἱ ἴδιαιτεραι γνώσεις τοῦ προσωπικοῦ, αἱ ὀνάγκαι καὶ αἱ ἴδιαιτεραι ἐπιδώξεις τῶν διαφόρων τημάτων, τὰ διοίσα ποικίλουν κατὰ ὑπηρεσίαν ἢ ἐπιχείρησιν, δύνανται νὰ ὀποτελέσουν τὸ ἀντικείμενον τῶν εἰδικῶν αὐτῶν προγραμμάτων. Διότι διὰ νὰ βελτιωθῇ καὶ νὰ προοδεύσῃ μία δημοσία ὑπηρεσία ἡ μία ἐπιχείρησις, πρέπει νὰ κάμουν τὸ ἔδιον τὰ μικρότερα τημάτα της μὲ τὰς ἴδιαιτερας ἀνάγκας καὶ σκοπούς των, ὅστε ὅλη ἡ δημοσία ὑπηρεσία ἡ ἴδιωτικὴ ἐπιχείρησις νὰ προοδεύσῃ καὶ νὰ βελτιωθῇ.

Τοιουτοτρόπως ἀναπτύσσονται νέαι μέθοδοι καὶ διαδικασίαι, τὰ κατώτερα στελέχη ἀναλαμβάνουν εὐθύνας, διεκπεραιώνουν ἀποτελεσματικῶτερα τὴν ἐργασίαν καὶ δ ἔλεγχος γίνεται ταχύτερος. Δὲν γίνονται πρόχειροι ἐργασίαι οὕτε λαμβάνονται ἀποφάσεις ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης χωρὶς καμίαν σκέψιν καὶ ἀποφεύγονται σφάλματα.

Ἡ ἐργασία τοῦ καταρτισμοῦ ἐνὸς προγράμματος δὲν ὀλοκληρώθηται, ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται ἀλλα λεπτόμερέστερα καὶ εἰδικώτερα ἐπὶ μέρους προγράμματα, ὅστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν οἱ ἐπέκτεινοι ὑπάλληλοι νὰ ἀρχίσουν ἀμέσως τὴν ἐφαρμογὴν των.

Εἰς τὰ πάσης φύσεως προγράμματα, μακροχρόνια, ἐτήσια ἢ εἰδικά, δύνανται νὰ καθορισθοῦν καὶ νὰ περιγραφοῦν οἱ ἀντικείμενοι σκοποὶ τοὺς διοίσους θέλει νὰ ἐπιτύχῃ μία ἐπιχείρησις ἢ ὑπηρεσία, νὰ ἐκφρασθοῦν οὗτοι εἰς ἀριθμούς, εἰς ποσότητας ἢ ποιότητα ἢ νὰ καθορισθοῦν σαφέστερον.

“Οσον περισσότερον συγκεκριμένον, λεπτομερές καὶ κατανοητὸν εἶναι ἔνα πρόγραμμα τόσον δλιγάντερο θά εἶναι οἱ δυσκολίσι, αἱ παρανοήσεις καὶ αἱ αὐθαίρετοι λύσεις. “Οσον περισσότερον δλοκληρωμένον εἶναι ἔνα πρόγραμμα, τόσον περισσότερον ἱκανοποιητικῶς θά ἑκπληρωθοῦν οἱ σκοποὶ αὐτοῦ.

Καταρτισμὸς προγράμματος

Διὰ τὸν καταρτισμὸν ἐνὸς προγράμματος πρέπει νὰ καταβληθῇ κόπος καὶ χρόνος καὶ νὰ ἀκολουθηθῇ μία ὀρισμένη διαδικασία, μία ὀρισμένη μέθοδος. Πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς ὑπὸ δψιν τοῦ μίαν συγκεκριμένην μονάδα, νὰ γνωρίζῃ πῶς ἐργάζεται πόσους ἀπασχολεῖ κτλ., καὶ δχι νὰ καταρτίσῃ ἀρίστως ἔνα πρόγραμμα.

‘Η εὐκολωτέρας δόδος εἶναι βεβαίως νὰ ἐπωφεληθῇ κανεὶς τῆς πείρας τῶν ἄλλων ἢ νὰ ἀντιγράψῃ ἔνα ἀλλο πρόγραμμα, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν εἶναι ἡ ἐνδεικνυομένη λύσις. Εἶναι δυνατόν βέβαια νὰ ληφθῇ ὑπὸ δψιν ἡ πείρα τῶν ἄλλων ἢ τῶν μελῶν τῆς ὑπηρεσίας δχι δμως νὰ ἀκολουθήσῃ κανεὶς πιστῶς αὐτὰ τὰ διοίσα ἐφαρμόζονται εἰς μίαν ἀλλήν υπηρεσίαν ἢ ἐπιχείρησιν.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος πρέπει νὰ ἀκολουθηθῇ κάποια μέθοδος διὰ τῆς διοίσας θὰ καθορισθῇ τὶ ἀκριβῶς ἐπιθυμεῖ κανεὶς νὰ ἑκπληρώσῃ καὶ ποίαν δόδον θὰ ἀκολουθήσῃ πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου. “Οσον μεγαλυτέρα εἶναι ἢ προσοχὴ

μὲ τὴν ὅποιαν καταρτίζεται ἔνα πρόγραμμα, τόσον μικροτέρα θά εἶναι ἡ ἀπόκλισις καὶ συνεπῶς διλιγωτέρα ἡ σπατάλη καὶ αἱ ὅποιαι θὰ παρατηρηθοῦν κατὰ τὴν ἐκτέλεσίν του.

Ἄφοῦ καθορισθῇ σαφῶς ὁ βασικός σκοπὸς καὶ αἱ ἐπιδιώκεις τῆς ὑπηρεσίας ἡ ἐπιχειρήσεως, καὶ καταρτισθῇ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὁ προϋπολογισμός, καταστοῦν δῆλον γνωστὰ τὰ οἰκονομικὰ μέσα τὰ δόποια διαθέτει ἡ ὑπηρεσία ἡ ἐπιχειρήσεις καὶ συγκεντρωθοῦν πάσης φύσεως πληροφορίαι, στατιστικὰ καὶ οἰκονομικὰ στοιχεῖα, ἀπαραίτητα πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, τότε ὀρχίζει ἡ κυρίως ἐργασία τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ προγράμματος.

Καὶ πρῶτον θὰ ἔξακριβώσῃ κανεὶς τὴν παρόδουν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, δηλαδὴ τὸ ἐπίπεδον ἀποδόσεως ἐργασίας, τὸ τί ἔχει ἐπιτευχθῆ μέχρι σήμερον μὲ τὸ ὑπάρχον προσωπικόν, τὰ ὑπάρχοντα μέσα καὶ ὄλικά. Κατόπιν καθορίζει τὸ σημεῖον εἰς τὸ δόποιον θέλει νὰ φθάσῃ, δρίζει δηλαδὴ σαφῶς τοὺς ἀντικειμενικούς σκοπούς του. Ὑπολογίζει τὴν διαφορὸν τῆς παρούσης ἀποδόσεως καὶ τῆς ἀποδόσεως τὴν ὅποιαν ἐπιδιώκει νὰ ἐπιτύχῃ καὶ καθορίζει οὕτω τὸ ποσὸν τῆς προσπαθείας ἡ ὅποια πρέπει νὰ καταβληθῇ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ δόποιον ἐπιδιώκει, τὰ ἀπαιτούμενα ὄλικά, τὰ χρηματικὰ μέσα, κτίρια, μηχανάς, νέα κεφάλαια κτλ., ἐπίσης τὸ εἶδος τοῦ προσωπικοῦ τὸ δόποιον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν προσπάθειαν αὐτήν, τὴν ἀνάγκην προσλήψεως εἰδικευμένου προσωπικοῦ ἡ τὴν μετεκπαίδευσιν τοῦ ὑπάρχοντος, τὴν βελτίωσιν τοῦ ὄλικοῦ, τὸν τρόπον διαφημίσεως κ.τ.λ. δι' εἰδικοῦ δι' ἐκάστην περίπτωσιν σχεδίου.

Καθορίζει τὴν σειρὰν προτεραιότητος καὶ σπουδαιότητος τῶν διαφόρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν καὶ εἰδικῶν σχεδίων.

Καθορίζει τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς γενικὰς κατεθύνσεις αἱ ὅποιαι θὰ θέσουν τὰ ἀκριβῆ δριὰ τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν.

Καθορίζει τὰς μεθόδους καὶ τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὅποιους ἐπιδιώκει νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς ἀντικειμενικούς του σκοπούς.

Ορίζει τὰς ίδιαιτέρας ἐπιδιώκεις τῶν διαφόρων ὑποδεεστέρων μονάδων τῆς ὑπηρεσίας ἡ ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῆς ἀποδόσεως τῶν ὥστε νὰ καταρτισθοῦν τὰ ἐπὶ μέρους εἰδικὰ προγράμματα.

Ἄφοῦ ἐκτελέσῃ τὰς ἀναγραφομένας μερικὰς ἐργασίας, τότε καταστρένει τὸ γενικὸν πρόγραμμα, εἰς τὸ δόποιον οἱ καθ' ἔκαστα ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ καὶ τὰ διάφορα εἰδικὰ σχέδια ἀναγράφονται μετὰ τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς λεπτομερείας καὶ σαφνείας, εἰς εἶδος, ποσότητα, ποιότητα, ἔκτασιν καὶ ἡμερομηνίας μερικῆς ἡ ὄλοσχεροῦς ἐκπληρώσεως των. Ἐπίσης ἀναγράφονται διάφοροι ἐπειγηματικοὶ δῆγησι, διὰ τὴν πλήρη κατανόησιν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος. Ο καταρτισμὸς προγράμματος ἀπαιτεῖ ἔνα χρονικὸν διάστημα τὸ δόποιον δύναται νὰ περιορισθῇ διὰ τοῦ καθορισμοῦ διαφόρων χρονικῶν σταδίων ἐπειγρασίας του. Οὕτω τὸ πρόγραμμα καταρτίζεται συντόμως καὶ μετὰ προσοχῆς, ὁ προσεκτικὸς δὲ καταρτισμὸς ἐνὸς προγράμματος δίδει ἐλευθερίαν δράσεως εἰς τὰ κατώτερα στελέχη, ὑποβοηθεῖ τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ παρέχει τὰ μέσα ταχείας καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐκτέλεσεως τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγραφομένων προτάσεων καὶ σχεδίων.

Άρμόδιοι καταρτισμοῦ προγράμματος

Ἡ ἐργασία διὰ τὴν προετοιμασίαν καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος εἶναι μία ἀπασχόλησις τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἀνωτέρου προϊσταμένου, ἀπαιτοῦσα πολὺν χρόνον, τὸν δόποιον πολλάκις δὲν διαθέτει οὕτος. Διὰ νὰ διευκολυνθῇ λοιπὸν καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ βάρους αὐτοῦ, πρέπει νὰ συστήσῃ ἔνα εἰδικὸν Γραφεῖον προγραμματισμοῦ.

Τὸ Γραφεῖον αὐτὸν θὰ δισχελεῖται μὲ τὸν καταρτισμὸν τοῦ γενικοῦ προγράμματος καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐπὶ μέρους εἰδικῶν προγραμμάτων. Θά ἔρχεται εἰς ἐπαφήν μὲ τὰ διάφορα τμήματα τῆς ἐπιχειρήσεως ἡ τῆς ὑπηρεσίας ὡς ἐπίσης καὶ μὲ ἄλλας κρατικὰς ὑπηρεσίας ἡ ίδιωτικάς ἐπιχειρήσεις, διὰ τὴν συλλογὴν στατιστικῶν

πληροφοριῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων στοιχείων, πρὸς ἔξακριβωσιν τῶν διαφόρων προβλημάτων καὶ ἔξαγωγὴν συμπερασμάτων.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ἡ συμβολὴ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐπὶ μέρους τμημάτων, τῶν ὅποιων ἡ γνώμη πρέπει νὰ ζητήται καὶ νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν, τουλάχιστον διὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ προγράμματος τὸ ὅποιον τοὺς ἀφορᾷ. Ἐπίσης, καλὸν εἶναι νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν, τόσον ἡ γνώμη διαφόρων ὀργανωμένων ὅμιλων (συνδέσμων, ἐνώσεων, ἐπιμελητηρίων), συμβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν ἢ μεμονωμένων προσώπων τὰ ὅποια εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιδεικνύουν σχετικὸν ἔνδιαφέρον, δοσον καὶ αἱ προτεινόμεναι ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὑπηρεσίας νέαι ίδεαι ἢ νέαι μέθοδοι βελτιώσεως τῆς ἐργασίας. Αἱ ὅμιλες καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ συγγρόσουν καὶ θὰ ὑπεστήριξον εὐχαρίστιας ἔνα τοιοῦτον πρόγραμμα, καταρτισθὲν μὲ τὴν ἔμμεσον συμμετοχὴν τῶν.

Εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ζητεῖτο ἐπὶ πλέον ἡ γνώμη καὶ ἡ συμβολὴ πολιτικῶν προσώπων καὶ ἡγετῶν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον πρέπει νὰ γίνεται μὲ λεπτὸν καὶ καταλληλὸν χειρισμόν, ἀπαιτοῦντα ίδιαιτέρων ἐπιδειξιότητα καὶ διπλωματικότητα.

Δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωνται ἐπίσης αἱ ἐπιθυμίαι καὶ προσδοκίαι τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὸ ἴδρυμα, τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν ἐπιχείρησιν.

Τὸ γραφεῖον προγραμματισμοῦ δὲν ἔχει καθήκοντα ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος ἢ ἐλέγχου, διότι αὐτὰ εἶναι καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου προϊσταμένου ἢ τοῦ εἰδικῶς ἔξουσιοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο προσώπου. Ἡ τελικὴ ἐπίσης ἀπόφασις διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος ἀνήκει εἰς τὸν ἀνώτερον προϊστάμενον, μέσω τοῦ ὅποιου θὰ κοινοποιηθῇ τὸ τελικῶς καταρτισθὲν πρόγραμμα.

*Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὸν γραφεῖον προγραμματισμοῦ, καλὸν εἶναι ἔνας εἰδικὸς ὑπάλληλος. ὑπαγόμενος ὑπὸ τὸν ἀνώτερον προϊστάμενον, νὰ ἀναλάβῃ τὴν προπαρασκευὴν καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς προϊσταμένους τῶν διαφόρων τμημάτων ἢ ὑποδιαιρέσεων.

*Ο εἰδικὸς αὐτὸς ὑπάλληλος πρέπει νὰ ἔχῃ φαντασίαν, νὰ εἶναι ἀντικειμενικὸς καὶ ἀκεραίου χαρακτῆρος, νὰ μὴ εἶναι μονοκόμματος, νὰ ἔχῃ παρατηρητικότητα καὶ νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα ὅπως εἶναι καὶ ὅχι ὅπως θέλει νὰ εἶναι.

Νὰ ἔχῃ τεχνικὰς γνώσεις τῆς ἐργασίας, νὰ ἔχῃ τὴν Ικανότητα νὰ ἐνάρμονίζῃ διαφόρους ἀπόψεις καὶ πρόσωπα καὶ νὰ εύρισκεται εἰς ἀγαθάς σχέσεις μὲ δλα τὰ μέλη τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὑπηρεσίας. Πρέπει δηλ. νὰ εἶναι ἔνας καλὸς ἐπιτελικὸς ὑπάλληλος.

*Ισως εἶναι δύσκολον νὰ εὑρεθῇ ἀνθρωπος νὰ κατέχῃ δλας αὐτὰς τὰς ίδιοτήτας, ὀλλὰ εἶναι ζήτημα τοῦ ἀνωτέρου προϊσταμένου νὰ τοποθετῇ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τὸν κατὰ τὴν γνώμην του καλύτερον καὶ ἔχοντα τὰς περισσοτέρας τῶν ἀνωΐδιοτήτων. Πάντως, ἡ τοποθέτησις ἐνδός καταλλήλου προσώπου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν τοῦ προγραμματισμοῦ εἶναι ζήτημα ζωτικῆς σημασίας.

Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, πρέπει νὰ εὑρεθῇ κατ' ἀρχὰς ἔνα πρόσωπον τὸ ὅποιον νὰ κατέχῃ τὰς ἀπαραιτήτους γενικὰς τεχνικὰς γνώσεις, τὰς ἀπαιτουμένας δι' ἔκαστην ὑπηρεσίαν ἢ ἐπιχείρησιν καὶ κατόπιν νὰ κατέχῃ τὰ ίδιαιτέρω προσόντα καὶ τὰς κλίσεις διὰ τὴν εἰδικὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ προγραμματισμοῦ.

*Υπάρχοντος ἐνδός κεντρικοῦ γραφείου προγραμματισμοῦ ἢ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ ὑπάλληλου καὶ ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τὸ ἐπιτρέπει εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐργασία τοῦ προγραμματισμοῦ εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ ἴδρυματος, ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως, διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν εἰδικῶν προγραμμάτων τῶν. Τότε οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων αὐτῶν καταρτίζουν τὸν ίδιον τῶν λεπτομερέστερον πρόγραμμα, ὃ δὲ διάντερος προϊστάμενος καθορίζει μόνον τὸν γενικῶτερον σκοπὸν καὶ καταρτίζει ἔνα γενικὸν πρόγραμμα.

*Ἐὰν ἀνατεθῇ εἰς τοὺς κατωτέρους προϊσταμένους δικαταρτισμὸς τοῦ προγράμματος τοῦ τμήματός των, θὰ ὑπάρξῃ ισως ἐπιβράδυνσις ὀλλὰ θὰ ἔξουσετερωθῇ ἀστη ἀπὸ τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεπτομερειῶν, τὴν ταχείαν υἱοθέτησιν του ἀπὸ δλους καὶ ἀπὸ τὴν ταχυτέραν ἐφαρμογὴν, ἀτινα δὲν θὰ ἐπετυγχάνοντο ἔδαν ἐφημόριζετο πρόγραμμα

καταρτισθὲν ἀπὸ ἔνα πρόσωπον ἡ ἔνα γραφεῖον μόνον.

Ἡ ἀνάθεσις τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ προγράμματος εἰς μίαν κεντρικὴν Ἰμονάδα μειῶνει συχνὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεπτομερειῶν καὶ τὴν ταχεῖαν υἱοθέτησιν καὶ ἀποδοχὴν τοῦ προγράμματος ἀπὸ τοὺς ἐκτελοῦντας καὶ ἐφαρμόζοντας αὐτὸ δύπλαλήλους.

“Οταν πάλιν ἀφεθῆ κάθε προϊστάμενος τμῆματος νὰ καταρτίσῃ μόνος του τὸ πρόγραμμα τοῦ τμήματός του, χωρὶς τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ ἀνωτέρου προϊσταμένου, ὑπάρχει φόβος νὰ παρατηρῇ Ἑλλεψις συντονισμοῦ, σπατάλη καὶ διπλασιασμὸς τῆς προσπαθείας.

‘Ο ἀνωτέρος προϊστάμενος θὰ κρίνῃ ποῖος ἔκ τῶν δύο τρόπων εἶναι ὁ καταλληλότερος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἡ ἐπιχείρησιν τὴν δοποὶαν διοικεῖ καὶ θὰ ἐκλέξῃ τὸν τρόπον τὸν ἔχοντα τὰ δλιγάτερα μειονεκτήματα διὰ τὴν συγκεκριμένην πέριπτωσιν καὶ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων θὰ ἐφαρμόσῃ τὸν ἔνα ἢ τὸν ἄλλον.

Ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος

‘Αφοῦ καταρτισθῇ ἔνα πρόγραμμα καὶ ἀποφασισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ του, πρέπει νὰ δρισθῇ ἔνας ὑπεύθυνος, δ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος.

Συνήθως, ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος εἶναι ὁ ἀνώτερος προϊστάμενος ἢ ὁ ὑπ’ αὐτοῦ δριζόμενος πρὸς τοῦτο εἰδικός ὑπάλληλος. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος θὰ εἶναι ἔνας ἀμεσος βοηθός του, ἢ ἀναπληρωτής του, δ ὁποῖος θὰ εύρισκεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐκτελεστικῶν ὅργάνων τὰ δοποῖα ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ διεκπερασιν τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ ἀποστολῆς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως.

Πολλάκις, ἡ ἐφαρμογὴ ἔνδος προγράμματος ἀνατίθεται εἰς τὸν καταρτίσαντα τὸ πρόγραμμα τοῦτο, πρᾶγμα τὸ δοποῖον δέον νὰ ἀποφεύγεται, διότι ἄλλος πρέπει νὰ εἶναι ὁ καταρτίζων ἔνα πρόγραμμα καὶ ἄλλος ὁ ἀναλαμβάνων τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, καθόδους αἱ ἐργασίαι αὗται εἶναι διάφοροι καὶ ἀπαιτοῦν διαφόρους ἰδιότητας καὶ ἱκανότητας ἕκαστη.

Ο ἀναλαμβάνων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος πρέπει νὰ ἔχῃ διοικητικὰς ἱκανότητας καὶ νὰ εύρισκεται εἰς ἀγαθὰς σχέσεις καὶ εἰς ἀμεσον ἐπαφὴν μὲ ἑκείνους οἱ δοποῖοι κατήτισαν τὸ πρόγραμμα, νὰ προσπαθῇ δὲ νὰ ἐναρμονίζῃ τὰς τυχὸν παρουσιαζομένας ἀντιθέσεις ἢ διαφορὰς μεταξὺ προγράμματος καὶ ἐφαρμογῆς του. Νὰ περιορίζεται δοσον τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ἥδη καταρτισθέντος προγράμματος καὶ νὰ μὴ προσπαθῇ νὰ διορθωσῃ μόνος του τὸ πρόγραμμα ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων δυσκολιῶν ἀλλὰ νὰ ὑποβάλῃ τὰς γνώμας του εἰς τὸν ἀρμόδιον διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος. Νὰ ἀναθέτῃ εἰς τοὺς κατωτέρους προϊσταμένους τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους ἑκείνου τοῦ προγράμματος, τὸ δοποῖον τοὺς ἀφορᾶς καὶ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐφαρμογὴν του. Νὰ ἔχῃ ἔννοησει καλῶς τὸ πρόγραμμα, ὕστε νὰ τὸ ἐπεξηγῇ εἰς τὰ ὑπ’ αὐτὸν ἐκτελεστὴ κά δργανα, τὰ δοποῖα πιθανῶν νὰ προβάλουν διαφόρους ἀντιρρήσεις, ἀν τυχὸν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος σημαίνῃ περισσοτέραν ἢ ἄλλης φύσεως ἐργασίαν δι’ σύτον. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἔκδοσιν διαφόρων ἐπεξηγηματικῶν ὅδηγιῶν καὶ διαταγῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος καὶ νὰ μὴ θεωρῇ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος καὶ τὸν καταρτισμὸν του ὡς δύο ἀνταγωνιζομένων ἀρμοδιότητας, ἀλλ’ ὅτι ἡ μία συμπληρώνει τὴν ἄλλην διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διοίκησιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως.

“Ἐχων αὐτὰς τὰς ἴδιότητας ὁ ἐκτελεστὴς τοῦ προγράμματος θὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἀναλογθὲν ὑπ’ αὐτοῦ ἔργον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος. Διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ γίνη ἔνα πρόγραμμα, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ. ‘Οσαι δὲ παρατηρήσεις, δυσκολίαι ἢ ἐμπόδια παρατηρηθῶν θὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον συζήτησεως καὶ πολυτίμους συμβουλάς δι’ ἑκείνους οἱ δοποῖοι θὰ καταρτίσουν τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπομένης περιόδου.

Αναθεώρησις

"Ενα μακροχρόνιον πρόγραμμα ή άκόμη και ένα έτήσιον πρόγραμμα είναι πιθανόν νά αποδειχθή έν μέρει άνεφάρμοστον ή νά χάσῃ τὴν σημασίαν του, έφ' ὅσον ήθελον παρουσιασθεῖ νέοι παράγοντες, νέα στοιχεῖα ή συντρέχουν περιπτώσεις ἀλλαγῆς. Έφ' ὅσον μανθάνωμεν περισσότερα πράγματα διά τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὄποιον ζῶμεν καὶ διὰ τὰ μέσα τὰ δόποια ὑπάρχουν εἰς τὴν διάθεσίν μας, είναι δυνατόν νά παρουσιάζωνται περιπτώσεις ἀλλαγῆς.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ἔφ' ὅσον τροποποιούνται διάφοροι δροι, ἀλλάζουν αἱ συνθῆκαι, δημιουργούνται νέαι καταστάσεις, ἐκπληρούνται ὡρισμένοι ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ ή ἐπιδιώξεις, πρέπει νά γίνεται ἀναθεώρησις καὶ τροποποίησις τῶν προγραμμάτων, τῶν βασικῶν σκοπῶν καὶ τῶν γενικῶν κατευθύνσεων τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς, διὰ νά ἔξασφαλισθῇ η προσαρμογὴ τῆς ἐργασίας εἰς τὰς παρούσας συνθήκας καὶ ἀνάγκας.

"Οταν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐνδὲ προγράμματος ἀποδειχθῇ ή ἀνάγκη ἐπιταχύνσεως ή ἐπιβραδύνσεως κινήσεως τινὸς ή ή δι' ὅλου τρόπου ἐφαρμογὴ αὐτοῦ διὰ λόγους τακτικῆς, ὅταν εὑρεθῇ ἔνας καλύτερος τρόπος, μιὰς ἀποδοτικωτέρα μέθοδος, μία μεγαλύτερα διευκόλυνσις τοῦ προσωπικοῦ, τότε, ἔφ' ὅσον κριθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, γίνονται αἱ ἀνάλογοι προσαρμογαὶ καὶ τροποποιήσεις τοῦ προγράμματος. Ο καταρτισμὸς τοῦ προγράμματος δύναται ἀκόμη καὶ νὰ παραλειφθῇ, ἔφ' ὅσον ὁ ἐπὶ κεφαλῆς θὰ ἐνόμιζεν ὅτι οἱ ἀντικειμενικοὶ του σκοποὶ ἐπιτυγχάνονται ἀνευ πργράμματος.

Τὸ πρόγραμμα γίνεται διὰ νὰ διευκολύνῃ καὶ δχι διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ἀρτιωτέραν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας μιᾶς δημοσίας ὑπηρεσίας, ιδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ή ίδρυματος. Αὐτὴ η παρατήρησις δέον νὰ λαμβάνεται ὑπὸ δψιν, τόσον κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος, δσον καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν του.

"Ενα πρόγραμμα είναι δυνατόν νὰ μη ἐφαρμοσθῇ ἐπακριβῶς καὶ εἰς δλας του τὰς λεπτομερείας, είναι ἀνάγκη δμως νὰ καταρτισθῇ δπωσδήποτε διὰ νὰ ἀποφύγῃ κανεὶς δύο ἐπικίνδυνα σημεῖα, τὴν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης λῆψιν ἀποφάσεων καὶ τὴν διστακτικότητα πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων.

Βιβλιογραφία

- 1) L. Urwick, The Elements of Administration, Harper and Bros. London 1944
- 2) C. Glasser, Administrative Procedure, Public Affairs Press, Washington. D.C. 1947.
- 3) F. Morstein Marx, Elements of Public Administration, Prentice-Hall Inc. New York 1948.
- 4) C. Seckler - Hudson, Processes of Organization and Management. Public Affairs Press, Washington.D.C. 1948.
- 5) L. White, Introduction to the Study of Public Administration. Mac - Millan Co. New York 1949.
- 6) J. P. Paliewski, L' Organisation Scientifique du Travail, Presses Universitaires de France, Paris 1951.
- 7) W. Newmann, Administrative Action, Prentice - Hall. Inc. New York 1952.
- 8) I. Χρυσοχοΐ, 'Οργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων. "Εκδοσις 'Ανωτέρας Σχολής Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, 'Αθῆναι 1948.
- 9) M. Danty - L. afraunce, Μόνσις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν 'Οργάνωσιν. "Εκδοσις 'Ανωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, 'Αθῆναι 1950.
- 10) Διοίκησις Οίκου μικῆς Συνεργασίας, Μερικαὶ βασικαὶ ἀρχαὶ καὶ κατευθύνσεις ἐν τῇ Δημοσίᾳ Διοικήσει, "Εκδοσις Δ.Ο.Σ., 'Αθῆναι 1950.
- 11) A. de Maelts, Ποῦ βαίνει η ἐπιστημονικὴ δργάνωσις τῆς ἐργασίας. "Εκδοσις 'Ανωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, 'Αθῆναι 1952.